

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10C/550/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215216834
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Pivarčiová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4215216834.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou Mgr. Monikou Czafikovou v právnej veci žalobcu: ČSOB Leasing, a.s., IČO: 35 704 713, so sídlom Panónska cesta 11, Bratislava, práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Daniel Juhás s.r.o., so sídlom Seberíniho 1, Bratislava, proti žalovanému: S. C., W.. XX.XX.XXXX, F. N. XXXX/XX, Q., práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Ing. Vajliková, s.r.o., so sídlom Ul. biskupa Királya 6, Komárno, o zaplatenie 12.401,78 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 891,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 891,48 eur od 11.04.2015 do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 9.642,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 9.642,00 eur od 11.04.2015 do zaplatenia, **všetko** v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku, teda v časti o zaplatenie sumy 1.868,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.868,30 eur od 11.04.2015 do zaplatenia, súd žalobu **z a m i e t a .**

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania **v rozsahu 55,50 %** a trov odvolacieho konania **v rozsahu 100%.**

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu spoločnosť VB LEASING SK, spol. s r.o. sa žalobou zo dňa 08.09.2015 doručenou súdu dňa 14.09.2015 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 12.530,36 eur s príslušenstvom.

2. Žalobu právny predchodca žalobcu odôvodnil tým, že dňa 04.03.2014 uzatvoril so žalovaným Úverovú zmluvu č. N., na základe ktorej poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 12.000,-eur, pričom doba splácania (35 mesiacov), perióda splátok (1 mesiac), RPMN (25,58 %), priemerná hodnota RPMN (12,10 %) a úroková sadzba (8,80 % p.a.) sú uvedené v článku 1 úverovej zmluvy. Nároky a pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému vyplývajúce alebo súvisiace s úverovou zmluvou boli zabezpečené zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva k osobnému automobilu BMW X5 xDrive 30d, výrobné číslo: O.. Predmet zabezpečenia bol ponechaný žalovanému k užívaniu v zmysle dohodnutých podmienok. Právny predchodca žalobcu podľa bodu 6.2 písm. a) a 6.1 písm. a) Všeobecných úverových podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy listom zo dňa 22.01.2015 predčasne stanovil splatnosť celej úverovej pohľadávky ku dňu 10.02.2015, a to z dôvodu omeškania žalovaného s úhradami úverových splátok splatných v dňoch 10.09.2014 až 10.01.2015 spolu vo výške 2.287,- eur. Právny predchodca žalobcu zároveň týmto listom vyzval žalovaného na úhradu dlžných pohľadávok s príslušenstvom. Vzhľadom na predčasné

stanovenie splatnosti celej úverovej pohľadávky žalobca listom zo dňa 04.03.2015 zaslal žalovanému Záverečné finančné vysporiadanie, na základe ktorého bola zistená a vyčíslená pohľadávka žalobcu voči žalovanému vo výške 12.530,36 eur. Zároveň právny predchodca žalobcu týmto listom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Suma 12.530,36 eur pritom pozostáva zo sumy 8.674,78 eur ako súčtu istín budúcich úverových pohľadávok, zo sumy 867,48 eur ako poplatku (zmluvnej pokuty) v zmysle bodu 6.6 písm. b) Všeobecných úverových podmienok, zo sumy 102,12 eur ako úrokov z omeškania z neuhradených úverových splátok splatných do okamihu predčasnej splatnosti celej úverovej pohľadávky, zo sumy 26,46 eur ako úrokov z omeškania z uhradených úverových splátok splatných do okamihu predčasnej splatnosti celej úverovej pohľadávky, zo sumy 24,- eur ako zmluvnej pokuty podľa bodu 4.12 Všeobecných úverových podmienok a zo sumy 2.835,52 eur ako neuhradených úverových splátok splatných do okamihu predčasnej splatnosti celej úverovej pohľadávky. Suma 12.530,36 eur sa stala splatnou dňa 10.04.2015, keďže zásielka so Záverečným finančným vysporiadaním bola dňa 31.03.2015 doručená žalovanému. K speňaženiu predmetu zabezpečenia v rámci výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva neprišlo, pretože žalovaný doposiaľ napriek viacerým snahám a výzvam žalobcu predmet zabezpečenia nevydal, hoci na to bol povinný. Keďže žalovaný svoj záväzok nesplnil, domáhal sa právny predchodca žalobcu svojho nároku žalobou.

3. Podaním doručeným súdu dňa 05.02.2016 právny predchodca žalobcu na základe výzvy súdu bližšie špecifikoval žalobou uplatnenú pohľadávku a v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 102,12 eur a 26,46 eur vzal svoju žalobu bez uvedenia bližšieho dôvodu späť. Po tomto čiastočnom späťvzati žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 12.401,78 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 12.401,78 eur od 11.04.2015 do zaplatenia.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 06.03.2017, v ktorom uviedol, že od novembra 2013 do februára 2015 pracoval ako brigádnik v autobazáre CARS-Slovakia s.r.o., kde bol vedúcim R. V. a majiteľom C. M.. V autobazári sa nachádzalo osobné motorové vozidlo BMW X5. V marci roku 2014 za ním prišiel R. V. a povedal mu, aby podpísal nejakú leasingovú zmluvu na leasingovanie osobného motorového vozidla BMW X5 s tým, že tento leasing bude na jeho mene figurovať len pár týždňov, pokiaľ sa motorové vozidlo BMW X5 nepredá. Žalovaný na to najprv nechcel prísť, ale R. V. sa mu vyhrážal, že keď ten leasing na seba neprevezme, zoberie na jeho miesto iného brigádника, ktorý ho bude poslúchať, že toto pre žalovaného neznamená nijaký záväzok, pretože on už má aj kupca na BMW X5, ale ten ešte nemá peniaze, a že ide len o pár týždňov a potom, keď sa to auto predá, leasing zanikne. Žalovaný teda na to pristúpil, pretože mal strach, že príde o prácu a podpísal aj Kúpnu zmluvu zo dňa 04.03.2014 s tým, že BMW X5 kupuje on. Toto auto mu však nikdy nebolo z autobazáru vydané a nikdy ho ani nepoužíval. Nebol uvádzaný ani ako prevádzkovateľ vozidla na dopravnom inšpektoráte. R. V. už vedel, že autobazár zanikne a takto žalovaného uviedol do omylu. V. si vozidlo zobral a žalovaný bol vyzývaný leasingovou spoločnosťou ako dlžník na uhradenie leasingových splátok. Výzvy žalovaný doručoval R. V., pretože on mu po podpísaní zmlúv povedal, že keď žalovaný dostane nejaké papiere, má ich dať jemu, pretože s motorovým vozidlom disponoval len R. V.. Žalovaný sa stal obeťou podvodníkov, ktorí mu spôsobili škodu 12.530,- eur tým, že ho uviedli do omylu s úmyslom, aby sa na jeho úkor obohatili. Z § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ak právny úkon trpí vadami vôle, teda nebol urobený slobodne a vážne, je absolútne neplatný, preto žalovaný navrhuje, aby súd neplatnosť tohto právneho úkonu posúdil ako prejudiciálnu otázku. Tento právny úkon je absolútne neplatný aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože sa prieči dobrým mravom. Žalovaný preto navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a rozhodnúť o jeho plnom úspechu v konaní.

5. Keďže súd lustráciou v obchodnom registri zistil, že právny predchodca žalobcu spoločnosť VB LEASING SK, spol. s r.o. dňa 01.07.2016 zanikla a jej právnym nástupcom sa stala spoločnosť ČSOB Leasing, a.s., uznesením č.k. 10C/550/2015-57 v zmysle § 64 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) rozhodol, že v konaní pokračuje ako so žalobcom so spoločnosťou ČSOB Leasing, a.s.

6. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 05.10.2017 tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V rozsudku uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že úverová zmluva je neplatným právnym úkonom v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre nedostatok slobodnej a vážnej vôle žalovaného pri jej uzatváraní. Rovnako súd považoval úverovú zmluvu za neplatnú aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka, keďže, ako to jednoznačne vyplýva z rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/78/2017

zo dňa 07.09.2017, účelom tejto zmluvy bolo získanie neoprávneného obohatenia R. V. na škodu právneho predchodcu žalobcu a uvedenie právneho predchodcu žalobcu a žalovaného do omylu, čo súd považoval za účel odporujúci zákonu. Keďže súd vyhodnotil, že úverová zmluva je neplatná, nevznikol na jej základe záväzok žalovaného z nej vyplývajúci, teda povinnosť žalovaného vrátiť žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky spolu so zmluvnými úrokmi, poplatkami a úrokmi z omeškania. V zmysle § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Z citovaného rozsudku v trestnej veci vyplýva, že úver bol poskytnutý na bankový účet, ktorý na tento účel určil R. V., ku ktorému sa prostriedky z úveru aj dostali. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný z neplatnej úverovej zmluvy od právneho predchodcu žalobcu nič nedostal, preto sa na jeho úkor ani bezdôvodne neobohatil. Žalobe preto súd nemohol vyhovieť ani titulom bezdôvodného obohatenia.

7. Proti predmetnému rozsudku podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že má za to, že na základe úverovej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému bezúčelový úver - peňažné prostriedky na bankový účet uvedený žalovaným v žiadosti o čerpanie úveru. Takýto účel zmluvy nie je v rozpore so zákonom, a preto nemôže byť označený za neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu nemal povinnosť ani dôvod skúmať komu účet skutočne patrí, žiadnym spôsobom nenútil ani neovplyvňoval žalovaného ako s týmito prostriedkami má naložiť. Pokiaľ sa žalovaný rozhodol pri čerpaní úveru uviesť iný ako svoj účet, konal tak na svoju zodpovednosť. Nie je možné a ani to žiadny právny predpis nevyžaduje, aby veriteľ overoval všetky pohľadávky dlžníka. Jedinou obranou žalovaného bolo, že tento pri uzatváraní úverovej zmluvy bol ovplyvnený treťou osobou, pričom táto tretia osoba použila voči žalovanému vyhrážku, že príde o zamestnanie. Pokiaľ k takej vyhrážke v skutočnosti došlo, tak ide nanajvýš o bezprávnú vyhrážku, ktorá nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu, pokiaľ o takej vyhrážke druhá strana nemala vedomosť a nevyužila ju. O bezprávnú vyhrážku ide, ak je takého druhu a intenzity, aby podľa okolností a povahy konkrétneho prípadu u toho, voči komu bola použitá, vyvolala dôvodnú obavu. Nakoľko v tom čase o takej vyhrážke tretej osoby právny predchodca žalobcu nemal vedomosť ani ju žiadnym spôsobom nevyužil ani nevyvolal, žalobca má za to, že úverová zmluva je platná a žalobcovi z nej prislúcha pohľadávka voči žalovanému tak, ako bola žalovaná.

8. O podanom odvolaní rozhodol odvolací súd uznesením zo dňa 31.01.2019 tak že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie sa náležite nevyšporiadal s relevantnou argumentáciou právneho zástupcu žalobcu prednesenou na pojednávaní konanom dňa 05. 10. 2017, ktorá sa týkala bezprávnej vyhrážky smerujúcej proti žalovanému zo strany tretích osôb, ktorú právny predchodca žalobcu nevyvolal a ani ju nevyužil. Súd prvej inštancie sa bližšie nezaoberal tým, či žalovaný uzatvoril úverovú zmluvu v dôsledku bezprávnej vyhrážky tretej osoby (R. V.), t. j. vyhrážky takého druhu a intenzity, ktorá by podľa okolností a povahy konkrétneho prípadu vzbudila u žalovaného dôvodnú obavu a či druhý subjekt právneho úkonu (právny predchodca žalobcu) o jej existencii vedel a či ju aj využil. Bez skúmania týchto okolností a náležitého vyhodnotenia ich právnych následkov je doterajšie právne posúdenie súdu prvej inštancie neúplné a jeho záver o absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy predčasný. Posúdenie „vedomosti“ právneho predchodcu žalobcu o existencii bezprávnej vyhrážky pochádzajúcej od tretej osoby a jej využitie by malo logicky predchádzať posúdeniu intenzity takejto vyhrážky.

9. Po vrátení veci odvolacím súdom žalobca podaním doručeným súdu dňa 06.02.2020 vzal svoju žalobu v časti istiny vo výške 891,48 eur (867,48 eur + 24,00 eur) a k tomu prislúchajúci úrokov z omeškania späť. Táto čiastka zodpovedá zmluvnej pokute. Zástupkyňa žalovaného na pojednávaní dňa 06.02.2020 uviedla, že žalovaný s týmto čiastočným späťvzatím žaloby súhlasí.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, svedkov Q. C., R. A. a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä Úverovou zmluvou č. N., Všeobecnými úverovými podmienkami, splátkovým kalendárom k úverovej zmluve N., Zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. N., Stanovením splatnosti úverovej pohľadávky a výzvou na úhradu dlžných pohľadávok s príslušenstvom s doručenkou preukazujúcou jeho doručenie žalovanému, záverečným finančným vysporiadaním úverovej zmluvy č. N. s doručenkou preukazujúcou jeho doručenie žalovanému, výpočtom úrokov z omeškania, oznámením o začatí výkonu zabezpečovacieho prevodu práva spolu s doručenkou preukazujúcou jeho doručenie žalovanému, výzvou na úhradu zo dňa 06.08.2015 s

podacím hárkom preukazujúcim odoslanie výzvy žalovanému, návrhom poisťnej zmluvy k N., Žiadosťou o čerpanie úveru Z., Protokolom o prevzatí predmetu financovania k úverovej zmluve č. N., správou inkasnej spoločnosti, trestným oznámením zo dňa 01.07.2015, uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Odboru kriminálnej polície ČVS: ORP-16/1-VYS-KN-2015 zo dňa 27.01.2015, návrhom na konanie o dohode o vine a treste ČVS:ORP-203/1-VYS-KN-2015 JA zo dňa 26.05.2017, rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/78/2014 zo dňa 07.09.2017, kúpnu zmluvou na kúpu motorového vozidla zo dňa 04.03.2014, osvedčením o evidencii vozidla značky BMW s evidenčným číslom V., potvrdením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny V. o evidencii žalovaného v evidencii uchádzačov o zamestnanie, potvrdením Sociálnej poisťovne o evidencii žalovaného v registri poisťencov a sporiteľov starobného sporenia, listinami preukazujúcimi preverovanie bonity žalovaného pri uzatváraní úverovej zmluvy označenými ako „úverová správa“, „basic report“ a „Rating fyzických osôb - výsledková listina“. Takto vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

11. Dňa 04.03.2014 právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli Úverovú zmluvu č. N., na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému bezúčelový úver vo výške 12.000,00 eur a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť právnenému predchodcovi žalobcu v 36 pravidelných mesačných splátkach.

12. Z druhej vety článku 2 bod 1 úverovej zmluvy vyplýva, že dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky včas a riadne v anuitných úverových splátkach, ktorých výška a termíny splatnosti sú uvedené v splátkovom kalendári k úverovej zmluve vrátiť, zaplatiť veriteľovi úroky v zmysle úverovej zmluvy, uhradiť spracovateľský poplatok uvedený v článku 1 úverovej zmluvy, ako aj uhradiť veriteľovi všetky ďalšie nároky vyplývajúce z úverovej zmluvy a jej príloh.

13. Z tretej až šiestej vety článku 4 bod 4. 1. Všeobecných úverových podmienok vyplýva, že splátkový kalendár k úverovej zmluve obdrží dlžník až po poskytnutí úveru veriteľom. Splátkový kalendár k úverovej zmluve je záväzný zaslaním splátkového kalendára k úverovej zmluve veriteľom dlžníkovi. Dlžník sa zaväzuje na znak oboznámenia sa so splátkovým kalendárom k úverovej zmluve tento podpísať a obratom zaslať jeden exemplár splátkového kalendára k úverovej zmluve veriteľovi. Nepodpísanie splátkového kalendára k úverovej zmluve zo strany dlžníka nemá žiaden vplyv na jeho povinnosť uhrádzať veriteľovi splatnú časť istiny poskytnutého úveru spolu s úrokom z nesplatennej časti istiny úveru v pravidelných anuitných splátkach vo výške a lehotách podľa splátkového kalendára k úverovej zmluve, ktorý bol dlžníkovi predložený, respektíve zaslaný.

14. Z článku 6 bod 6.1. písm. a) Všeobecných úverových podmienok vyplýva, že za prípad defaultu sa považuje omeškanie dlžníka o viac ako 15 dní so splátkou úverovej pohľadávky alebo jej časti, ktoré sú splatné na základe úverovej zmluvy, vrátane záväzku uhrádzať splátky poisťného podľa bodov 5.2. a 5.6. Všeobecných úverových podmienok, alebo opakované omeškanie so splátkou úverovej pohľadávky alebo jej časti, vrátane záväzku uhrádzať splátky poisťného podľa bodov 5.2. a 5.6. Všeobecných úverových podmienok, aj po dobu kratšiu ako 15 dní od dátumu splatnosti príslušnej časti úverovej pohľadávky.

15. Z článku 6 bodu 6. 1. písm. a) Všeobecných úverových podmienok vyplýva, že v prípade, ak nastane ktorýkoľvek prípad defaultu podľa bodu 6. 1. Všeobecných úverových podmienok s výnimkou prípadov defaultu uvedených v bode 6.1. písm. g) a/alebo a) Všeobecných úverových podmienok, má veriteľ právo písomným oznámením dlžníkovi stanoviť s okamžitou účinnosťou, respektíve ku dňu uvedenému v tomto písomnom oznámení splatnou celú úverovú pohľadávku alebo jej časť a požadovať zaplatenie nárokov podľa bodu 6.6. Všeobecných úverových podmienok v lehote stanovenej veriteľom v hore uvedenom písomnom oznámení.

16. Zo splátkového kalendára k úverovej zmluve vyplýva, že výška mesačnej splátky bola dohodnutá na sumu 464,50 eur a okrem sumy splácanej istiny a dohodnutého zmluvného úroku zahŕňala aj poisťné vo výške 84,02 eur.

17. Zo Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. N. zo dňa 04.03.2014 vyplýva, že pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému vyplývajúca z Úverovej zmluvy č. N. bola zabezpečená zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva k osobnému automobilu BMW X5 xDrive 30d.

18. Keďže žalovaný bol v omeškaní s úhradami splátok úverovej pohľadávky, stanovil právny predchodca žalobcu splatnosť celej úverovej pohľadávky ku dňu 10.02.2015. Právny predchodca žalobcu listom - Stanovenie splatnosti úverovej pohľadávky a výzva na úhradu dlžných pohľadávok s príslušenstvom, oznámil žalovanému výšku úverovej pohľadávky a vyzval žalovaného na jej úhradu. Zo záverečného finančného vysporiadania úverovej zmluvy zo dňa 04.03.2015 vyplýva, že súhrnný nárok veriteľa z úverovej zmluvy predstavuje sumu 12.530,36 eur. Žalovaný úverovú pohľadávku žalobcovi ani jeho právnenému predchodcovi neuhradil.

19. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny V. zo dňa 12.02.2020 vyplýva, že žalovaný bol v čase uzavretia úverovej zmluvy, t.j. ku dňu 04.03.2014 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie.

20. V žiadosti o poskytnutie financovania pre súkromné osoby, ktorú dňa 04.03.2014 podpísal žalovaný, sa ako zamestnávateľ žalovaného uvádza spoločnosť Cars Slovakia s.r.o., priemerný čistý mesačný zárobok žalovaného za posledných 12 mesiacov predstavuje sumu 850 eur, žalovaný nemá žiadne záväzky, ani iné príjmy. Ďalej z tejto žiadosti vyplýva, že žalovaný je slobodný a nevyživuje žiadnu osobu. Z úverovej správy zo dňa 04.03.2014 vyplýva, že žalovaný k uvedenému dňu nemal uzatvorenú žiadnu zmluvu o splátkovom alebo o nesplátkovom úvere a nemal vydanú žiadnu kreditnú kartu.

21. Z rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/78/2017 zo dňa 07.09.2017 vyplýva, že súd ním schválil dohodu o vine a treste uzavretú dňa 21.07.2017 medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Komárno a obvineným R. V., W.. XX.XX.XXXX, ktorou sa obvinený v bode 1) uznal za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu aj na tom skutkovom základe, že v presne nezistený deň, pravdepodobne vo februári alebo začiatkom marca roku 2014 v V. na Bratislavskej ceste v priestoroch autobazáru CARS - SLOV A.K1A, s.r.o., ktorý v tom čase vlastnil a kde sa v tom čase nachádzalo osobné motorové vozidlo BMW X5 xDrive 30d čiernej farby, číslo karosérie O., presvedčil svojho zamestnanca S. C., W.. XX.X.XXXX, trvale bytom Q., N. XXXX/XX, aby to vozidlo leasingoval s tým, že on sám má na toto vozidlo kupca, ktorý zatiaľ nemá dostatok finančných prostriedkov na jeho vyplatenie a leasing by bol vzatý z dôvodu, aby niekto iný doposiaľ vozidlo nekúpil, pričom by to bolo len na dobu niekoľkých mesiacov a S. C. by splátky vôbec platiť nemusel, lebo by tak robil on sám, po čom S. C. dňa 04.03.2014 v Nových Zámkoch uzatvoril ako dlžník Úverovú zmluvu č. N. s veriteľom VB LEASING SK, spol. s r.o., so sídlom Bratislava, Košická 49. IČO: 31378528, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 12.000,- eur s dobou splácania 36 mesiacov po 464,50 eur, ako aj Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. N., v zmysle ktorej sa výlučným vlastníkom predmetného vozidla mala stať spoločnosť VB LEASING SK, spol. s r.o., úver bol poskytnutý na bankový účet, ktorý na tento účel určil on a k nemu sa prostriedky z úveru nakoniec aj dostali a úver bol v ďalšom období splácaný len šiestimi splátkami, pričom takto od začiatku konal bez vedomia a súhlasu majiteľa predmetného vozidla a týmto svojim konaním sa po uvedení S. C. a spoločnosti VB LEASING SK, spol. s r.o., do omylu neoprávnene obohatil a poškodenej spoločnosti VB LEASING SK, spol. s r.o. tak spôsobil škodu v celkovej výške 12.530,36 eur. Predmetným rozsudkom bola obvinenému R. V. uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti ČSOB Leasing a.s. škodu spôsobenú trestnými činmi uvedenými v bodoch 1, 6 a 7 citovaného rozsudku v celkovej výške 112.899,28 eur, ktorá zahŕňa aj škodu vo výške 12.530,36 eur vzniknutú žalobcovi podvodným konaním obvineného R. V. pri uzatváraní Úverovej zmluvy č. N.. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.09.2017.

22. Na pojednávaníach právny zástupca žalobcu uviedol, že žalovanému bol nepochybne úver poskytnutý, žiadosť o čerpanie úveru bola žalovaným podpísaná. Nie je pravdou, že žalovaný auto ako predmet zabezpečenia neprevzal, dôkazom o prevzatí vozidla je žiadosť o čerpanie úveru podpísaná žalovaným a protokol o prevzatí predmetu financovania k úverovej zmluve podpísaný žalovaným. Ak aj prišlo k bezprávnej vyhrážke zo strany tretích osôb, a to zamestnávateľa žalovaného, konkrétne pánov V. E. M., žalobca ani jeho právny predchodca o psychickom tlaku týchto osôb nevedel, ani ho nevyvolal a údajnú tieseň žalovaného nevyužil. Ak aj prišlo k takémuto konaniu, nejedná sa o takú intenzitu psychického tlaku, ktorá by spôsobovala absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Do dnešného dňa sa vozidlo nepodarilo odobrať ani zistiť, kde sa nachádza. Trestné stíhanie, ktoré sa viedlo voči R. V. a C. M. nemá vplyv na platnosť úverovej zmluvy a na platnosť záväzkov vyplývajúcich z tejto zmluvy. Právny predchodca žalobcu nevedel o bezprávnej vyhrážke, ktorá podľa tvrdenia žalovaného mala byť vykonaná na žalovanom zo strany tretích osôb. Túto bezprávnu vyhrážku nevyvolal, nepodieľal sa na nej a nevyužil ju. Napriek skutočnosti, že trestným rozsudkom bola žalobcovi priznaná škoda je toho názoru,

že to nie je zákonnou prekážkou na to, aby súd žalobe vyhovel. Ak by prišlo k vymoženiu priznanej škody od R. V., žalobca by túto sumu už od žalovaného nevyháhal.

23. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaniach uviedla, že v období keď malo zo strany žalovaného dôjsť k podpisu zmluvy s právnym predchodcom žalobcu, žalovaný pracoval v autobazáre CARS-Slovakia s.r.o. Motorové vozidlo BMW X5 sa už v čase podpisu zmluvy nachádzalo v autobazáre, kde bol vedúcim R. V. a majiteľom C. M.. Protokol bol papierovým dokladom, avšak v skutočnosti nedošlo k odovzdaniu a prevzatíu motorového vozidla. Žalovaný bol pod hrozbou prepustenia z práce donútený k podpisu úverovej zmluvy, pričom nikdy osobné motorové vozidlo BMW X5 neprevzal, nebol evidovaný ako jeho vlastník, nikdy ho ani neužíval. Žalovaný podal trestné oznámenie proti R. V., trestné oznámenie bolo podané aj proti C. M.. Z trestných konaní vyplývajú podobné praktiky, ktoré R. V. využíval v mnohých prípadoch. Žalovaný vie minimálne o 20 prípadoch, kedy boli ľudia zatiahnutí pod psychickým nátlakom k podpisu úverovej zmluvy, žalovaný teda nie je jediný, kto mal prisľúbené, že úverová zmluva bude iba formálnou záležitosťou, nakoľko na predmet úverovej zmluvy mal byť už dohodnutý klient, ktorý čakal len na finančnú hotovosť aby mohol auto od CARS - Slovakia odkúpiť. Úverová zmluva mala byť dočasná, mala trvať pár mesiacov. Ak by žalovaný bol býval vedel o tom, že tento leasing resp. leasingová zmluva slúži na podvodné konanie, tak by figuroval popri obžalovanom R. V. ako spoluobvinený alebo spoluobžalovaný. Žalovaný nebol oboznámený s obsahom úverovej zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania, nepodpisal ju slobodne a vážne, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že žalovaný neovláda úradný jazyk a zmluva je v slovenskom jazyku. Ďalej poukázala na to, že všetky listiny boli podpísané dňa 04.03.2014 a ako miesto podpisu listín sa uvádza buď Nové Zámky alebo Bratislava, preto má za to, že svedok A., ktorý vypovedal, že celý priebeh uzavretia zmluvy trvá niekoľko dní a všetky listiny sa podpisovali v Komárne, nehovoril pravdu a je presvedčená, že bez vedomosti žalovaného si dohadoval všetky zmluvné podmienky s pánom V.. Pokiaľ by žalobca mal za to, že aj žalovaný konal podvodným spôsobom, označil by v trestnom konaní aj jeho ako možného páchatela trestného činu podvodu. Zástupkyňa žalovaného ďalej uviedla, že úverovú zmluvu je potrebné posúdiť aj podľa zákona č. 129/2010 Z.z., pričom má za to, že žalobca v rozpore so zákonom nepostupoval s náležitou starostlivosťou pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

24. Žalovaný na pojednávaní dňa 06.02.2020 vypovedal, že pracoval v bazáre, kde ho vyhľadal R. V. s tým, či by prevzal na seba leasingovanie na 3 mesiace, povedal, že všetko zabezpečí, že ešte v ten deň by to mohli vybaviť. Po 15,00 hod. išli do Nových Zámok do kancelárie lízingovky, tam sa stretli s pánom A., ktorý bol predstaviteľom leasingovej spoločnosti. On mal všetky papiere pripravené, žalovaný ich len podpísal. Prečítať ich nevedel, keďže nevie natoľko po slovensky. Žalovaný pracoval u pána V. načierno, v tom čase bol vedený aj na úrade práce ako nezamestnaný. U V. zarobil týždenne 100,00 eur, za mesiac 400,00 eur. S pánom A. sa zoznámil v Nových Zámkoch v kancelárii, keď ho tam zobral R. V., aby podpísal papiere leasingovej spoločnosti na leasingovanie auta. V tom čase mu neboli vydané origináli ani kópie listín, prvýkrát sa s nimi oboznámil až na polícii, keď udal V.. S pánom A. sa v autobazáre pán V. v Komárne nestretol. Pred podpísaním zmlúv mu pán A. nevolal. V čase, keď začala byť problémová táto zmluva, žalovaného raz vyhľadal pán A. osobne, či nevie, kde sa nachádza pán V.. Žalovaný raz vyhľadal pána A. v Nových Zámkoch, chcel od neho technický preukaz od auta, pán A. mu ho hneď nevydal, poslal mu ho v maili. Osobné motorové vozidlo BMW, ktoré bolo predmetom financovania, žalovaný neprevzal do vlastnej držby, ani ho nevidel v priestoroch autobazáru. Žalovaný nevie, kto zaplatil akontáciu 6.000,00 eur pri podpise zmlúv, on to určite nebol. Žalovaný nezažal leasingovej spoločnosti žiadne číslo bankového účtu na poukázanie finančných prostriedkov na čerpanie úveru. Žalovaný nepodpisal kúpnu zmluvu na auto. O jej existencii sa dozvedel počas konania na polícii. Pri podpisovaní jednotlivých zmlúv u pána A. v Nových Zámkoch nemal zabezpečeného žiadneho tlmočníka na pretlmočenie zmlúv, nemal ani možnosť oboznámiť sa so zmluvami a ich prílohami pri podpise týchto zmlúv. V čase podpisovania úverovej zmluvy mu nebol vydaný ani splátkový kalendár. Prvé platby sa uskutočňovali tak, že pán V. mu dal 500,00 eur, ktoré žalovaný zobral do Zberbanky. Za podpísanie úverovej zmluvy mu pán V. nič nesľúbil, ani neponúkol. Pánovi V. nič nedlhoval, bol od neho závislý kvôli práci. Pán V. mu povedal, že nech sa nebojí, že ide o 3 mesiace a on sa o všetko postará. Žalovaný nevedel presne uviesť, aké dokumenty v kancelárii u pána A. podpísal, ale pán A. mu povedal, že to musí podpísať ešte niekto iný, preto žalovaný nežiadal jeden exemplár zmluvy aj pre seba. Na podpis zmlúv do Nových Zámok išiel s pánom V., ktorý mu v aute povedal, že keď zmluvy nepodpíše, tak ho vyhodí z auta.

25. Svedkyňa Q. C. na pojednávaní dňa 05.10.2017 vypovedala, že žalovaný je jej syn, R. V. ho prinútil, aby auto leasingoval, spočiatku to žalovaný aj splácal, potom sa ani on ani svedkyňa nevedeli s R. V. skontaktovať. Keď bol u svedkyne a žalovaného vedúci leasingovej spoločnosti zistili, že technický preukaz je falošný. Keď prišla výzva z leasingovej spoločnosti žalovaný ju zobral do roboty, vtedy V. vyplatil 3 splátky, potom prestal úver splácať. Vozidlo malo byť podľa sľubu V. evidované na mene žalovaného len krátku dobu, potom sa malo odhlásiť. Motorové vozidlo nikdy nebolo u žalovaného.

26. Svedok R. A. na pojednávaní dňa 14.11.2019 vypovedal, že je zamestnancom žalobcu, so žalovaným sa stretol osobne dvakrát. Prvýkrát ho danej veci kontaktoval telefonicky pán V. s tým, že jeho zamestnanec si chce dovieť auto a že si ho chce prefinancovať. Následne svedok dostal od pána V. mailom podklady, doklady totožnosti, podpísanú žiadosť, návrh kúpnej zmluvy a všetky ostatné požadované veci. Pred podpísaním zmluvy komunikoval so žalovaným telefonicky asi dvakrát. Zmluvy sa podpisovali u pána V. v bazáre, na začiatku tam bol aj pán V., ale potom odbehol von, čiže svedok zostal so žalovaným sám, svedok mu vysvetľoval podmienky zmluvy, podmienky poistenia, spoluúčasti a všetky ostatné veci a nakoniec sa ho opýtal, či všetko pochopil a či sa chce na niečo opýtať. Žalovaný povedal, že sa nechce na nič spýtať a následne došlo k podpisu zmluvy. Auto bolo na dvore, urobila sa obhliadka, fotodokumentácia a realizoval sa prípad. Po prihlásení vozidla sa realizovala platba na účet pána V. ako dodávateľa. Svedok nemal zo žalovaného pocit, že by niečo nepochopil, keďže sa ho spýtal výslovne, či všetko pochopil a on povedal, že áno. V čase uzatvárania predmetnej úverovej zmluvy so žalovaným svedok nemal žiadnu vedomosť o nejakom nátlaku na žalovaného, žalovaný bol v pohode, nebol nijako rozlietany, nemal žiadne zranenia, nikto ho fyzicky nenútil. Svedok sa cíti byť dostatočne skúsený na to, aby vytušil, že má človek v očiach strach, alebo že by bol na neho vyvíjaný nejaký nátlak, myslí si, že na žalovaného nebol vyvíjaný nátlak. On sám na žalovaného žiaden nátlak nevyvíjal, nikdy netlačil na klienta, je to jeho slobodná vôľa, či zmluvu podpíše alebo nie. Úver sa splácal možno 4 mesiace. Ak sa po uzavretí zmluvy nespláca úver, z centrálly dajú svedkovi o tom vedieť a on volá klientovi, zisťuje dôvod neplatenia a snaží sa dojednať náhradné termíny platenia. Keď svedok zistil, že žalovaný úver nespláca, kontaktoval ho telefonicky aj mailom. Najprv volal žalovanému a keď mu nedvíhal, kontaktoval aj jeho zamestnávateľa, pána V.. Potom niekedy na jeseň navštívil žalovaného doma, prišla mu otvoriť jeho mama a povedala, že žalovaný prišiel z roboty a spí. Svedok jej povedal, že s ním potrebuje hovoriť, nech ho zobudí. Žalovaný prišiel do kuchyne, svedok mu kládol nepríjemné otázky, pretože vtedy už vedeli, že to auto nie je, už po ňom pátrali a zisťovali dôvody, prečo sa úver neplatí. Vtedy žalovaný povedal, že mal od pána V. sľúbené nejaké peniaze, mohlo to byť 300 až 400 eur a že mu sľúbili, že to po čase prepíšu na seba. Po zistení týchto podvodných konaní bola spolupráca s pánom V. a pánom M. ukončená, ďalšie zmluvy neboli uzavreté. So žalovaným svedok komunikoval po slovensky, pýtal sa ho, či mu rozumie a žalovaný povedal, že rozumie. Pri uzatváraní takýchto obchodov sa podpisuje úverová zmluva, všeobecné úverové podmienky k zmluve, v ktorých je výklad pojmov, tieto tiež podpisuje klient, potom sa rieši preberací protokol, a ak je súčasťou poistenie predmetu, tak sa podpisuje aj poisťovná zmluva, a to či už na havarijné alebo zákonné poistenie. Dnes sa už všetko rieši elektronicky, vtedy sa to ešte robilo papierovo s tým, že po podpise zmluvy odchádzala každá zmluvná strana so svojím originálom. Úverovú zmluvu, zmluvné podmienky, preberací protokol aj zmluvu o zabezpečovanom prevode vlastníckeho práva podpísal žalovaný priamo pred svedkom. Klientovi sa pri podpise zmluvy odovzdáva predbežný splátkový kalendár a po oživení zmluvy sa z centrálly posielajú splátkový kalendár.

27. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

29. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

30. Podľa § 52 odsek 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to

na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

31. Podľa § 52 odsek 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 52 odsek 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Podľa § 553 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnenie záväzku možno zabezpečiť dočasným prevodom práva dlžníka alebo tretej osoby v prospech veriteľa (ďalej len „zabezpečovací prevod práva“). Pri zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva sa dočasne prevádza vlastníctvo k prevádzanej veci podľa všeobecných ustanovení o nadobudnutí vlastníctva zmluvou (§ 133).

35. Podľa § 1 odsek 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

36. Podľa § 2 písmeno d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

37. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

38. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17)

39. Podľa § 9 odsek 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) úverové meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

40. Podľa § 11 odsek 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

41. Podľa § 11 odsek 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

42. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

45. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

46. Podľa § 145 ods. 3 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

47. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

48. Vzhľadom k tomu, že podaním doručeným súdu dňa 05.02.2016, teda pred tým, ako bola žaloba doručená žalovanému, vzal právny predchodca žalobcu žalobu v časti o zaplatenie 128,48 eur s príslušenstvom späť, konal súd v zmysle § 145 ods. 3 CSP o zvyšku nároku, teda o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 12.401,78 eur s príslušenstvom bez toho, aby rozhodoval o zastavení konania v tejto časti. Podaním doručeným súdu dňa 06.02.2020 žalobca vzal svoju žalobu späť v časti istiny vo výške 891,48 eur a k tomu prislúchajúcich úrokov z omeškania. Táto čiastka zodpovedá zmluvnej pokute vo výške 867,48 eur v zmysle bodu 6.6. písm. b) Všeobecných úverových podmienok a zmluvnej pokute vo výške 24,00 eur podľa bodu 4.12. Všeobecných úverových podmienok. Na pojednávaní dňa 06.02.2020 zástupkyňa žalovaného uviedla, že žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasí. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd konanie v časti o zaplatenie sumy 891,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 891,48 eur od 11.04.2015 do zaplatenia v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil.

49. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 04.03.2014 Úverovú zmluvu a Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. Žalobca sa žalobou po jej čiastočnom späťvzati domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 11.510,30 eur na tom skutkovom základe, že úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému, žalovaný riadne nesplácal. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany namietal, že úverová zmluva nie je platná, keďže ju neuzavrel slobodne a vážne, pri jej uzatváraní bol uvedený do omylu R. V. - vedúcim Autobazáru CARS-Slovakia s.r.o., v ktorom žalovaný pracoval. Podľa tvrdenia žalovaného ho R. V. prinútil podpísať úverovú zmluvu s tým, že ho ubezpečoval, že leasing bude na jeho mene figurovať len pár týždňov, pokiaľ sa motorové vozidlo nepredá. Vzhľadom na túto procesnú obranu žalovaného súd ako prvú skúmal platnosť predmetnej úverovej zmluvy. V rámci toho súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu skúmal, či žalovaný uzatvoril úverovú zmluvu v dôsledku bezprávnej vyhrážky tretej osoby (R. V.), t. j. vyhrážky takého druhu a intenzity, ktorá by podľa okolností a povahy konkrétneho prípadu vzbudila u žalovaného dôvodnú obavu, a či druhý subjekt právneho úkonu (právny predchodca žalobcu) o jej existencii vedel a či ju aj využil. Ako to odvolací súd uviedol vo svojom uznesení sp. zn. 15Co/17/2018-157 zo dňa 31.01.2019, okolnosti vylučujúce slobodu vôle konajúceho musia mať základ v objektívne existujúcom a pôsobiacom stave. Nestačí teda, aby si ich existenciu konajúci len predstavoval, ale nie je na to objektívny dôvod a súčasne sa musí stať pohnútkou pre prejav vôle konajúceho, dotknutej osoby tak, že koná vo svoj neprospech. Právny úkon donúteného adresáta musí byť v priamej súvislosti s bezprávnou vyhrážkou, ktorá pochádza priamo od druhého subjektu právneho úkonu, alebo od tretej osoby. V tomto prípade by však musel druhý subjekt právneho úkonu nielen vedieť o existencii bezprávnej vyhrážky, ale ju tiež využiť (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo 4573/2008 zo dňa 24. 09. 2009). O neplatný právny úkon podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka ide, ak právny úkon nemá zákonom požadované náležitosti vôle a jej prejavu, t. j. ak nebol urobený slobodne,

vážne, určite a zrozumiteľne. Pri slobode ako náležitosti vôle ide o slobodu prejavu vôle, ktorú nevyklučuje len priame násilie, ktoré má takú intenzitu, že namiesto vôle konajúceho sa presadzuje vôľa vnucujúceho (fyzické donútenie), ale aj prípad bezprávnej vyhrážky (psychické donútenie). Bezprávnosť spočíva v tom, že sa vynucuje niečo, čo sa týmto spôsobom vynucovať nesmie. Bezprávna vyhrážka musí byť adresovaná tomu, koho právny úkon sa vynucuje a medzi bezprávnou vyhrážkou a právnym úkonom takouto vyhrážkou vynúteným musí byť príčinná súvislosť. V každom jednom individuálnom prípade je preto potrebné dôsledne a citlivo rozlišovať, kedy ide v skutočnosti o bezprávnou vyhrážku spôsobujúcu absolútnu neplatnosť právneho úkonu a kedy len o pohnútku, či oprávnený nátlak. Súd musí dostatočne podrobne vyhodnotiť všetky skutkové okolnosti preskúmaného právneho úkonu, a to tak na strane účastníka, ktorý tvrdí, že jeho úkon bol uskutočnený na základe bezprávnej vyhrážky, ako aj na strane toho, kto sa mal takejto bezprávnej vyhrážky dopustiť. Pre záver súdu o tom, že právny úkon je neplatný z dôvodu nedostatku slobody vôle, nemôže postačovať len subjektívne vyjadrenie dotknutého účastníka právneho úkonu o tom, že právny úkon neuskutočnil slobodne, ale takýto záver musí byť podporený hodnovernými objektívnymi okolnosťami, za akých k tvrdeniu neslobode konania došlo.

50. Súd mal po vykonanom dokazovaní, a to najmä z výsluchu svedka R. A. za preukázané, že právny predchodca žalobcu o existencii vyhrážky tretej osoby nevedel, preto ju nemohol ani využiť. Pri uzatváraní úverovej zmluvy postupoval štandardným spôsobom a zo správania žalovaného právny predchodca žalobcu nemohol žiadnym spôsobom predvídať, že žalovaný neuzatvára zmluvu slobodne, ale pod tlakom a z dôvodu vyhrážky tretej osoby. Svedok R. A. ako zamestnanec právneho predchodcu žalobcu pred podpisom zmluvy objasnil žalovanému podmienky zmluvy a ubezpečil sa, či žalovaný obsahu zmluvy rozumie. V čase uzatvárania predmetnej úverovej zmluvy so žalovaným nevedel právny predchodca žalobcu, v mene ktorého konal svedok R. A., o žiadnom nátlaku na žalovaného, žalovaný sa mu javil byť v pohode, nemal žiadne zranenia, nikto ho fyzicky nenútil podpísať zmluvu. Z uvedeného mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu v čase uzavretia úverovej zmluvy o vyhrážke tretej osoby nemal vedomosť, preto ju nemohol ani žiadnym spôsobom využiť. Túto vyhrážku tretej osoby ani nevyvolal, preto má súd za to, že úverová zmluva je platná a žalovaný je povinný na jej základe plniť a to bez ohľadu na to, či úverovú zmluvu uzatvoril v dôsledku bezprávnej vyhrážky tretej osoby (R. V.). Skutočnosť, že právny predchodca žalobcu komunikoval pred uzatvorením zmluvy aj s pánom V., od ktorého mailom obdržal doklady potrebné pre uzatvorenie zmluvy, ešte nepreukazuje, že právny predchodca žalobcu o bezprávnej vyhrážke vedel a táto skutočnosť sama osebe ešte nezakladá neplatnosť úverovej zmluvy. Rovnako tak prípadné nesprávne uvedenie miesta podpisu zmluvy nemá za následok neplatnosť úverovej zmluvy. K námietke žalovaného, že zmluva bola uzavretá v slovenskom jazyku, ktorému on nerozumie, súd udáva, že v prípade, že žalovaný zmluve a ostatným listinám nerozumel, nemal zmluvu podpisovať, mal si ju dať preložiť a pokiaľ ju podpísal bez toho, aby jej rozumel, bola to jeho ľahkovážnosť. Navyše svedok R. A. sa vyjadril, že žalovaný s ním vedel komunikovať v slovenskom jazyku, takže tvrdenie žalovaného o neznalosti slovenského jazyka nebolo dostatočne preukázané. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov preto súd vyhodnotil, že úverová zmluva zo dňa 04.03.2014 je platná.

51. Právny predchodca žalobcu a žalovaný teda uzatvorili platnú zmluvu o úvere, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému bezúčelový úver vo výške 12.000,00 eur, pričom pohľadávku z úverovej zmluvy zabezpečili zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva k motorovému vozidlu. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver riadne a včas splácať v pravidelných splátkach a toto splácanie sa malo uskutočniť podľa podmienok dojednaných v splátkovom kalendári, ktorý mal tvoriť neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy. V konaní bolo dostatočným spôsobom preukázané porušenie dohodnutých podmienok splácania, keďže žalovaný ani nerozporoval, že by svoje povinnosti splácať úver riadne a včas plnil. Ďalej bolo preukázané, že v dôsledku porušenia zmluvných povinností žalovaným právny predchodca žalobcu v zmysle článku 6 bod 6.2. písm. a) Všeobecných úverových podmienok určil predčasnú splatnosť úverovej pohľadávky a vzájomné nároky vyčíslil v Záverečnom finančnom vysporiadaní úverovej zmluvy, pričom voči žalovanému si po čiastočnom späťvzati žaloby uplatnil sumu vo výške 11.510,30 eur.

52. Súd nemá pochybnosti o tom, že posudzovaná úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko dlžník nepoužil predmet plnenia na podnikanie, čo jednoznačne vyplýva z uzavretej zmluvy. Právny predchodca žalobcu bol pri uzavretí zmluvy v postavení dodávateľa - podnikateľa, ktorý konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a dlžník, t.j. žalovaný v postavení spotrebiteľa, ktorý nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, predmetná zmluva

o úvere je teda spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa. V Obchodnom zákonníku je síce zmluva o úvere upravená ako absolútny obchod bez ohľadu na povahu účastníkov, avšak keď ide o úver poskytovaný spotrebiteľovi na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania je potrebné aj vzhľadom na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, prednostne aplikovať občianskoprávne predpisy. Spotrebiteľské právo je totiž aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku špeciálnym právom, a má teda prednosť. Na daný právny vzťah založený zmluvou o úvere je preto potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a Obchodný zákonník len tam, kde neodporuje občianskoprávnej úprave spotrebiteľských vzťahov.

53. Keďže súd vyhodnotil, že úverovú zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je potrebné posúdiť aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, súd skúmal, či právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy dodržal svoju povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého je veriteľ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Súd mal z predložených dôkazov označených ako „úverová správa“, „basic report“ a „Rating fyzických osôb - výsledková listina“ za preukázané, že právny predchodca žalobcu túto svoju povinnosť splnil, keďže dostatočným spôsobom zisťoval príjmy žalovaného, jeho záväzky, osobný stav, prípadnú vyživovaciu povinnosť a pod. Právny predchodca žalobcu mal preto pred uzavretím zmluvy zabezpečených dostatok podkladov k tomu, aby vedel s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovaného splácať úver. Naopak je potrebné konštatovať, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný porušil svoju povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch tým, že právnemu predchodcovi žalobcu neposkytol presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti žalovaného splácať úver, keďže zamlčal, že v čase uzavretia úverovej zmluvy bol evidovaný na úrade práce, pracoval načierno a jeho príjem dosahoval 400,00 eur mesačne a nie 850,00 eur tak, ako to deklaroval v žiadosti o poskytnutie financovania pre súkromné osoby.

54. Následne sa súd zameril na skúmanie, či úverová zmluva má všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom dospel k záveru, že úverová zmluva má v tomto smere nedostatky. Ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch obligatórne vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere mala písomnú formu právneho úkonu, teda už v čase uzatvorenia musí spĺňať náležitosti zákonom predpísanej formy, a to v rozsahu všetkých náležitostí upravených v § 9 ods. 2 zákona. V opačnom prípade nastávajú zo zákona účinky bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru (§ 11 ods. 1). V posudzovanej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovanému ako spotrebiteľovi nebol pri uzatvorení predložený splátkový kalendár, ktorý by obsahoval náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v konaní nepreukázal, že splátkový kalendár, od ktorého by zmluvné strany odvodzovali platnosť dojednania termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k), bol skutočne súčasťou zmluvy uzatvorenej 04.03.2014. V splátkovom kalendári, ktorý bol predložený súdu, chýba dátum jeho vyhotovenia, preto nie je zjavné, či ide o splátkový kalendár, ktorý mal byť žalovanému poskytnutý pri uzatváraní úverovej zmluvy a ktorý svedok R. A.Ľ. označil ako predbežný, alebo ide o konečný splátkový kalendár zasielaný dlžníkovi dodatočne po uzavretí zmluvy. V tejto súvislosti však súd poukazuje na čl. 4 bod 4.1 Všeobecných úverových podmienok, z ktorých jednoznačne vyplýva, že splátkový kalendár je dlžníkovi zasielaný až dodatočne po podpise zmluvy a po poskytnutí úvere veriteľom, čo potvrdil aj svedok R. A., ktorý vypovedal, že konečný splátkový kalendár sa zasiela z centrály dodatočne po uzavretí zmluvy. Skutočnosť, že ten splátkový kalendár, ktorý bol predložený súdu ako dôkaz, je vyhotovený až dodatočne nasvedčuje aj to, že tento splátkový kalendár (na rozdiel od ostatných listín), nie je opatrený podpisom dlžníka. Z uvedeného potom vyplýva, že spotrebiteľ v čase uzatvorenia zmluvy nemal vedomosť ani o tom, v akej výške splátky a v akých lehotách splatnosti by malo byť jeho zmluvou povinnosťou splácať úver, kedy nastáva splatnosť prvej splátky a kedy nastane konečná splatnosť úveru a nemohol poznať a ani si sám vyvodiť výšku a štruktúru splátky a jej jednotlivé zložky. Keďže v priebehu konania nebolo preukázané, že by splátkový kalendár tvoril súčasť uzavretej spotrebiteľskej zmluvy, je potrebné ho považovať za jednostranný právny úkon veriteľa, ktorý netvorí ani prílohu uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere

ako dvojstranného právneho úkonu. Následkom neuvedenia zákonných náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch je zákonná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 12.000 eur, žalovaný na úver uhradil sumu 2.358,00 eur, teda pohľadávka žalobcu z titulu nevrátenej časti úveru predstavuje sumu vo výške 9.642,00 eur, na ktorej zaplataenie súd žalovaného zaviazal. Táto suma sa stala splatnou márnym uplynutím lehoty na plnenie určenej výzvou žalobcu t.j. 10.04.2015 a od nasledujúceho dňa sa žalovaný dostal s plnením do omeškania, preto súd žalovaného okrem priznanej istiny zaviazal aj na zaplataenie úrokov z omeškania z dlžnej sumy odo dňa 11.04.2015 do zaplataenia.

55. Vo zvyšnej časti, teda v časti o zaplataenie sumy 1.868,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.868,30 eur od 11.04.2015 do zaplataenia, súd žalobu ako nedôvodnú pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zamietol.

56. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodoval podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP, a to osobitne o trovách prvoinštančného konania a osobitne o trovách odvolacieho konania, pričom pri rozhodovaní vychádzal z toho, že predmetom súdneho konania bolo zaplataenie sumy 12.401,78 eur. V časti o zastavení konania (891,48 eur s príslušenstvom) mal súd za to, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania, keďže vzal svoju žalobu čiastočne späť bez uvedenia dôvodu, teda bez toho, aby preukázal, že ho k tomu viedlo správanie žalovaného po podaní žaloby, preto nárok na náhradu trov konania v zastavenej časti v zmysle § 256 ods. 1 CSP vznikol žalovanému. V časti, v ktorej súd žalobe vyhovel (9.642,00 eur s príslušenstvom) mal úspech v spore žalobca, preto v tejto časti vznikol nárok na náhradu trov konania jemu. Vo zvyšnej časti (1.868,30 eur s príslušenstvom) súd žalobu zamietol, preto v tejto časti vzniklo právo na náhradu trov konania žalovanému. Možno teda vyhodnotiť, že žalobca mal úspech v spore v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel, pričom jeho hrubý úspech predstavuje 77,75 %. Žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania v zastavenej časti konania a v časti zamietnutej žaloby (891,48 eur s príslušenstvom + 1.868,30 eur s príslušenstvom = 2.759,78 eur s príslušenstvom), čo spolu predstavuje 22,25%. Po započítaní vzájomných nárokov súd ustálil, že žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 55,50 % (77,75 % - 22,25 %). Keďže žalobca mal plný úspech v odvolacom konaní, súd mu voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Komárno.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Ak zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje osobitné náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podanie je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutia považuje za nesprávne (odvolacie dôvody, a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci (365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok.